

SuperІнфо (горондівське)

Випуск №1 березень-квітень

Хочу стати журналістом

В учнів Горондівської загальноосвітньої школи I-III ст. з'явилася така можливість. У березні був створений новий клуб журналістики

Вагома заслуга в створенні клубу належить волонтеру Корпусу Миру Френсісу Кресотті, який приїхав до нас із США зі штату Коннектикут, за сприяння директора школи Шпенник М. І.

Волонтер Корпусу Миру разом із українськими партнерами — дирекцією школи, вчителями іноземних мов та командою журналістського клубу Горондівської ЗОШ I-III ст. отримали грант на реалізацію проекту Клубу журналістики та створення шкільної газети. В рамках проекту було проведено ряд тренінгів та навчань з підготовки майбутніх журналістів.

Особливо сподобався інтенсивний дводенний тренінг, який проводила гостя з Бердичева, Любв Трибун, член Національної спілки журналістів України, голова Бердичів-

ської громадської організації «Фенікс». У тренінгах також взяла участь журналіст-волонтер, педагог Світлана Ржевська, саме вона проводить з учнями заняття по журналістиці. Всього за кілька засідань ми, члени клубу, змогли відкрити в собі нові можливості та посилити знання у сфері журналістики. Таким чином, ми ґрунтовно підготувалися до зустрічі з бердичівською гостею. Як висловились тренер, Любв Трибун:

«Журналістика – це мій стиль життя. Завдяки цьому захопленню я потрапила до села Горонда. Цілих два дні інтенсивної роботи з талановитою молоддю залишили неповторні враження. Мені подобаються активні, творчі, креативні люди. Саме місцева громада творить власну історію. Історичний момент».

На дводенному

тренінгу було проведено багато цікавих вправ на розвиток журналістської майстерності серед учнів клубу. В усіх учасників море позитивних емоцій щодо проведення тренінгу. «Я хотів би й далі займатися журналістикою, тому що до цієї справи в мене є натхнення та здібності, і цей клуб допоможе розвинути їх» - Сергій Вереш., учасник тренінгу. Ми створили нашу першу газету, яку ви тримаєте зараз у руках. Наші юнкори планують відшукувати справедливість, пишучи відверті, жорсткі, але весело-оптимістичні статті, тобто будемо перемагати зло добром. За мету обираємо точність, правдивість, відвертість, на захист — щирість. Сторінки SuperІнфо (горондівське) здивують вас розмаїттям рубрик.

Журналістика – це доволі непроста сфера діяльності, яка потребує великих зусиль, праці та бажання чогось досягти. Професія має бути всім для людини. Тому журналіст – це не професія, а спосіб життя.

Світлана Ржевська згадала слова свого викладача Володимира Здоровеги, який сказав: «Навчити писати – неможливо, а навчитись писати – цілком реально».

Іванна Дусяк,
ЮНКОР

Газета
Горондівської
загальноосвітньої школи
I-III ступенів

У номері:

- > Заснування клубу журналістики
- > English Club
- > "Майбутні зірки України"
- > «Моя Батьківщина там, де моя бібліотека»
- > Учитель професія вічна
- > Цікава рубрика

Шановні читачі!

Ви тримаєте в руках перший ювілейний номер шкільної газети «SuperІнфо (горондівське)». Це щомісячник, який буде знайомити вас із цікавими подіями із життя нашої школи та села. Приємно відзначити, що члени Клубу журналістики впродовж цього місяця проявили себе з найкращого боку. Вони продемонстрували креативність, працелюбність та лідерські якості. Саме завдяки нашим спільним старанням вийшов перший номер газети. Кожен має можливість долучитися до цієї корисної справи і поділитися своїми думками, ідеями та досягненнями.

Ми чекатимемо на ваші публікації. Давайте прикрашати нашу шкільну будню разом! Всім удачі, гарного настрою і цікавих ідей.

З повагою
головний редактор

English Club

**Учітеся, брати мої.
Думайте, читайте
І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь.**

Т.Шевченко

Ми дуже пишаємося тим, що народилися на українській землі, що знаємо мелодійну рідну мову, що чуємо чудові українські пісні, які відомі, мабуть, усьому світові. Але варто прислухатися до слів Кобзаря, що важливим для людини є і «своє знати і чужому научатись». Зараз йде тенденція до вивчення багатьох іноземних мов, щоб люди могли спілкуватися у будь-якій країні між собою. На наш погляд, це правильне рішення, адже ніяково себе почувати на чужій землі, не розуміючи ані слова. Вивчаючи англійську чи німецьку, французьку чи іспанську, ми знайомимося з культурою цих країн, краще розуміємо почування і бажання різних народів.

У школі ми вивчаємо англійську і французьку мови. Вважаємо, що знання англійської -це не просто ознака

освіченості, а життєва необхідність, бо дедалі ширшими стають можливості України в європейському просторі. Школярі мають унікальну можливість вдосконалити англійську мову разом з її носієм - волонтером Корпусу Миру

Френсісом Кресотті. Щодня у школі проходить гурток з вивчення англійської мови. І молодші, і старші учні залюбки відвідують заняття, яке проходить дуже цікаво, змістовно. Містер Френсіс кожного разу готує все

цікавіші завдання, у які всі поринають з головою. Ми спілкуємося з ним живою англійською мовою, вчимося висловлювати власні думки, розкривати свої здібності, проявляти талант, логіку, знання мови. Використання відео, уривків фільмів, ребусів, кросвордів, різних карток дидактичного змісту роблять заняття пізнавальними, емоційними. Разом з Френсісом ми граємо в різні лінгвістичні ігри, проводимо тренінги, конкурси та змагання. Переможці навіть отримують призи. Завдяки цьому клубу наші учні вчать правильно розмовляти англійською мовою, поповнюють свій запас новими словами, долають мовний бар'єр.

Старання і робота волонтера викликають ще більше бажання учнів вивчати англійську мову. Всі з нетерпінням чекають наступного заняття!

**Турияниця Богдана,
Феделеш Ніка,
ЮНКОРИ**

Краса і користь

квіти, обрізали кущі, прибирали сміття з вулиць і ділянок навчального закладу. Дітвору снувала по подвір'ю, мов мурахи. Всі старанно працювали.

Найактивнішими учасниками стали першокласники та учні 5-7 класів. Вся робота була виконана досить швидко. Шкільне подвір'я ніби повеселішало і

стало ще привітнішим. Але дуже хочеться, щоб усі усвідомили, що чистота навколишнього середовища залежить від кожного особисто. Тому починаймо з себе!

**Луца Василь,
ЮНКОР**

Чи потрібна нам сповідь?

Сповідь – це дар Божого всепрощення. Цей неоцінений дар Господь подає людині щоразу, коли вона в покорі визнає свої провини. Любов Христова завжди прагне підняти людину з кожного її падіння та зневіри, знаючи добре, що сатана зводитиме її всіма можливими способами, щоб довести її до гріха, до спротиву Божій волі.

Через часту сповідь у душі збільшується освячуюча ласка Божа яка додає нам сили для боротьби “проти духів злоби”. Сповідь допомагає нам краще пізнати злобу гріха, додає нам огиди до нього, як до джерела всякого лиха. Сповідь стає сильною охороною проти гріха.

Саме через добру сповідь і через повернення Святого Духа наша душа відроджується до Божого життя. Через гідну сповідь Господь Бог повертає нам також усі наші заслуги і скарби на небі (Мт. 6, 19-21), які ми втрачаємо через смертний гріх.

І, дійсно, після покірної і щирої сповіді кожний навернений грішник відчуває у своїй душі велике полегшення, бо в його серце знову вселяється мир Божий і спокій.

Бог, багатий милосердям, не бажає смерті грішника, але бажає, щоб він навернувся і жив, життям праведників. (пор. Езек. 33,11).

Сповідь – це ключ до Небесного Царства і певний шлях до вічного життя. Тож сповідаймося часто, щоб мир Божий завжди перебував із нами!

**Русінка Дмитро,
ЮНКОР**

Учитель – професія вічна. Материк життя Людмили Лябах

Школа завжди посідала особливе місце у житті людини. Швидко плине час, змінюються учні, ідуть із школи вчителі... Та все одно вона залишається в серці кожного, як незабутній спогад про найкращі роки. А для вчителя – це все життя.

Днями нам вдалося поспілкуватися з колишньою вчителькою Горондівської ЗОШ, справжнім професіоналом, фанатом своєї справи Лябах Людмилою Миколаївною.

- Як Ви потрапили до Горонди?

- У 1974 р. я приїхала з Криму за направленням в село Горонда. В той час студенти, котрі отримували стипендію вибирали місце роботи.

- Коли ви почали працювати в Горондівській школі?

- З 15 серпня 1974 я офіційно працювала в Горондівській школі.

- Якими були Ваші перші враження?

- У мій перший день ми сиділи та розмовляли.

Вчителі розповідали, де були, хто в Чехії, хто в Словаччині. Я сиджу і нічого не розумію, бо на той час я розмовляла

російською. Але з часом я вивчила закарпатську і вільно розмовляла українською

- Що вас найбільше вразило в нашому селі?

- Напевно природа... Велика кількість лісів, але не було моря, а я звикла на нього. На той час ми молоді купались у великому каналі. Тоді він ще був чистий та прозорий.

- Чи важко було починати кар'єру?

- Не важко... Діти були хороші, хотіли вчитися.

Мені було приємно працювати з ними.

- Скільки років ви працювали в школі?

- Працювала я 40 років взагалі і 25 років була завучем.

- Чи сумуєте ви за школою?

- Зараз ні, бо завдяки інтернету я можу спостерігати за змінами в школі, спілкуватися через соціальні мережі зі своїми учнями, колегами.

- Чим Ви займаєтеся зараз?

- Чим може займатись пенсіонер? Підтримую свою освіту, займаюсь онлайн-уроками та репетиторством.

- Чого Вам найбільше не вистачає?

- Через погані зв'язки України з Росією мені важко потрапити до доньки в Крим. Потрібно зробити 6 пересадок, а це так стомлює. Тому найбільше мені не вистачає миру в Україні.

- Дякуємо Вам за щирю розмову.

Аліна Софілканич, ЮНКОР

Моя Батьківщина там, де моя бібліотека

Ці мудрі слова належать Еразму Роттердамському, нідерландському вченому-гуманісту, письменнику, філологу та богослову, який жив ще у XV столітті.

«Проблема відвідування бібліотек є дуже актуальною в наш час. На дворі XXI століття

і більшість людей користуються комп'ютерами та іншими гаджетами», - зауважив Поляк Іван, учень 9-го класу.

15 березня 2016 року з метою зацікавлення учнівської молоді у відвідуванні бібліотек, у нашій школі було проведено бібліотечний урок з учнями 9-А класу. На ньому були присутні всі класні керівники Горондівської ЗОШ І-ІІІ ст. Організатори та учасники дуже відповідально підійшли до даного заходу.

В рамках проекту було проведено віртуальну подорож бібліотеками країн світу. Учні об'єдналися в кілька груп: історики, книгознавці, бібліомани та архітектори. Історики досліджували походження перших бібліотек світу, книгознавці – фонди національних бібліотек багатьох країн, архітектори досліджували вигляд різних сучасних бібліотек, бібліомани розповіли про видатних людей, які допомагали в започаткуванні бібліотек. Учні донесли багато важливої інформації, яка зацікавила всіх присутніх. Усі мали змогу побачити відеоматеріал про найвідоміші бібліотеки країн світу.

Хороші відгуки про урок надала Софілканич Марина Іванівна, яка відмітила: «Проведення таких заходів є своєрідним поштовхом для того, щоб зацікавити, залучити учнів до чарівного світу книжок».

Іван Поляк,
Черепаня Даниїл,
ЮНКОРИ

Майбутні зірки України

Говорять: "У кожній людині є сонце, тільки дайте йому світити." Сьогодні хочемо вам розповісти про майбутнє України, її юних патріотів.

У березні 2016 року в Горондівській ЗОШ І-ІІІ ступенів проходив конкурс "Самоцвіти дитячих талантів", у якому брали участь учні школи. Звісно, кожен учасник хотів

показати себе з кращої сторони, можливо, навіть і довести іншим, на що він здатен. Хтось зачаровував слухачів своїм прекрасним голосом, співаючи патріотичні пісні. Дехто закликав всіх піднятися і боротися за незалежність, говорячи рядками віршів відомих поетів. Дехто хотів показати всю красу українського танцю. Проникливо та виразно читали поезії Т.Шевченка, співали пісні сучасних авторів. Особливо гарно продемонстрували свій спів Мальованик Людмила та Бігарій Іванна, виконавши пісню «Повертайся, солдате». В піснях прозвучали нотки болю, тривоги, переживання за долю рідної землі.

Нам і справді є чим пишатись. У кожній людині є щось особливе, треба його просто віднайти. Встаньте з дивану і спробуйте себе проявити.

Ми віримо у вас!

Костик Катерина,
Гопонько Софія,
Черепаня Мар'яна,
ЮНКОРИ

Спорт в селі Горонда

Юнкори нашого клубу вирішили провести опитування односельчан щодо підтримки ними власного здоров'я.

На питання: "Як ви підтримуєте свою спортивну форму?" - селяни відповідають по-різному.

Антон Леврінц,

20 років, розповідає: "Кожного ранку о п'ятій годині ходжу на пробіжку, стараюсь вживати більше молочних продуктів".

Русин Неля,

29 років, говорить, що в неї не вистачає часу на фізичні навантаження, але на роботу їздить на велосипеді, таким чином, старається підтримувати спортивну форму.

Семчій Марія,

13 років, також старається підтримувати себе у формі. Виконує масові фізичні вправи та займається легкою атлетикою.

Іван Мучичка,

21 рік, сказав: "Кожного ранку ходжу на пробіжку. Качаю м'язи. Граю у волейбол та футбол."

Феделеш Василь,

20 років, справді веде спортивне життя. Уже 8 років відвідує секцію баскетболу. Бігає час від часу. Виконує фізичні вправи.

В основному жителі села спортивні. Більшість виконує різні вправи для того, щоб підтримати себе у формі. Дбайте про своє здоров'я!

**Костик Катерина,
Вереш Сергій,
ЮНКОРИ**

Хто такий Ерно Рубик і що спільного у Сергія і Даніела з ним

Спідкубінг - неофіційна дисципліна, де люди складають кубика Рубика на швидкість. У нашій школі є група любителів Спідкубінгу. Ми разом змагаємось і вчимо новичків складати кубика Рубика. Це дуже цікава головоломка.

Деякі учні 9-Б класу уже вміють це добре робити. У нас є свої рекорди: «Мене кубик Рубика зацікавив ще з дитинства. Я вмів складати лише одну сторону. Але згодом почав дивитися навчальні уроки в інтернеті. Я вчився 2 місяці, і звісно у мене вийшло його скласти. Тепер я удосконалюю свої навички. Мій рекорд зараз становить 27.25 секунд», - говорить учень 9-Б класу Даніел. - «Це дуже цікава головоломка. Я навчився складати дуже швидко, буквально

за 2 тижні. Тепер мій рекорд становить 1 хвилина», - розповідає Сергій Вереш.

Історія кубика Рубика почалася 13 липня 1944 в Будапешті. У цей день на світ з'явився Ерно Рубик. Його батько був авіаінженером на заводі в Естергоме, мати - поетеса. Займаючись групами, Рубик одного разу зробив 27 дерев'яних кубиків, розфарбував кожен у шість кольорів. Несподівано виявилось досить важко скласти з них один куб, щоб кожна грань була пофарбована в свій колір. Сам Рубик бився над завданням цілий місяць.

Тридцятирічний Ерно Рубик в 1974 році ще не знав про те, що через кілька років стане першим офіційним мільйонером Східного Блоку.

У 1975 році виникла ідея отримати патент на винахід, що і було реалізовано, а ось перша промислова партія вийшла тільки в кінці 1977 року. Виготовили перші кубики в маленькому будапештському кооперативі до Різдва 1978 року і назвали їх «Чарівними кубиками».

Світовий рекорд по зборці кубика Рубика сягає 5.25 секунд. Його побив американський студент Колін Бернс.

Безумний Ден, ЮНКОР

Головний редактор
Гопонько Любов
Помічники редактора
Ржевська Світлана
Кіраль Марина
Дусяк Іванна
Софілжанич Аліна
Верстальник
Поляк Іван
Вереш Сергій
Технічний редактор
Туряниця Володимир

Фінансування
"Корпус миру"
Керівник проекту
Шпенник Марія
Організатори
Софілжанич Марина
Френсіс Кресотті

Адреса школи
вул. Духновича, 68,
с. Горонда,
Мукачівський район,
Закарпатська область, Україна
89656
Телефон
(03131) 60-6-24
e-mail
sch_goronda@meta.ua
Сайт
<http://goronda-school.at.ua>